

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola V. Simplicii papæ ad Acacium episcopum Constantinopolitanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

iectos; vt veræ confessionis pacem cunctas Domini ser-
uare decernatis ecclesias, qui orbem vestri imperii desi-
deratis tenere pacatum; & vnicam spem salutis, quæ ge-
nus hominum ad regna cælestia vitamque perducit æter-
nam, nulla patiamini parte violari, qui placatum Deum
vel regno vestro cupitis, vel saluti. Data quarto Idus Ja-
nuarias, Basilisco * Augusto consule.

* & Ar-
mato
coll.

NOTA.

Occasio
epistole
scriptæ.

* *Epistola.*] Cum Simplicius ex fidelissima relatione monacho-
rum Constantinopolitanæ ecclesiæ accepisset, Timotheum Ælu-
rum, scelestissimum Alexandrinæ ecclesiæ inuasorem, non solum ab
exilio solutum fuisse, sed etiam libere Constantinopoli morari, ibique
vires omnes pro hæresi propaganda insumere; hanc epistolam ad Ze-
nonem Augustum, cuius patrocinio ipse clanculo fovebatur, scri-
psit: adiungit patentem ad Acacium episcopum scriptam hac de re
epistolam, eidem Zenoni offerendam, ea quidem intentione, ne in
transuersum ab hæreticis penitus ageretur. Et quamquam vni impe-
ratori omnis mali origo tribui deberet, vtpote qui sacrilegum inua-
sorem ecclesiæ ab exilio cum honore reuocasset; tamen ipsi culpam
adscribere prudentissime dissimulat, vt ad pœnitentiam agendam
commotum, faciat patrati sceleris destructorem.

Nota con-
sularis men-
dosa.

In consulari notam mendam irrepsit. nam loco *Armato*, qui
hoc anno, prout emendatiores fasti testantur, cum Basilisco consula-
tum agebat, positum est nomen Augusti.

* EPISTOLA V.

SIMPLICII PAPÆ

AD ACACIVM.

Scribit Acacio, vt omni conatu obsistat Timotheo,
ne Concilium vniuersale, quod ille apud
imperatorem agebat, habeatur.

Simplicius papa Acacio episcopo Constantinopolitano.

QVANTVM presbyterorum & ex diuersis monasteriis
Domino seruientium monachorum relatione pate-
factum est, ecclesias Domini rursus diabolus inquietat;
ita vt excluso Alexandrino sacerdote, hæreticus, atque
ab vniuersitate damnatus, eundem locum, de quo pul-
sus fuerat, occupasse dicatur: insuper quibusdam fauenti-
bus, Constantinopolim ausum fuisse contendere, vt ciui-
tas Christianorum principum circa fidei catholicæ veri-

tatem deuotione præcellens, & Christiana plebs in defensione religionis attenta, hæreticorum prauitate, quæ iam fuerat sopita, turbetur. Sed misericordia Dei, cuius est causa, non defuit, vt Timotheus, qui ab vniuersali ecclesia sacerdotalibus sententiis & imperialibus constitutis * iuste fuerat segregatus, ad ecclesiam tuæ dilectionis, vel ad fidelium domorum limina non permitteretur accedere. Quem conuentus nouos pro se didicimus comminari, resolui existimantem quod de se vniuersalis decreuit auctoritas. Vnde quia sanctæ memoriæ prædecessorum nostrorum extante doctrina, contra quam nefas est disputare, quisquis recte sapere videtur, nouis assertionibus non indiget edoceri, sed plana atque perfecta sunt omnia, quibus potest vel deceptus ab hæreticis erudiri, vel in vinea Domini plantandus institui, implorata fide clementissimi principis vocem faciendæ Synodi respui, nec sit apud aures imperatoris Christiani pigra suggestio; quia salus eius, & regni ipsius Christus est fortitudo.

Ergo cum prædictis presbyteris ac monachis opportune pietati eius nostro quoque nomine supplica, & legationem hanc pro nobis quoque clementiæ ipsius, ne quid * subrepat, insinua: omnium pariter precibus instruat, ne per occupationes publicas quieti ecclesiasticæ aliquas inimicus moliatur insidias: integritati suæ Alexandrinam reddi præstet ecclesiam, & beati Marci euangelistæ sede hostem parricidamque propellat; & qualiter catholicæ fidei teneatur integritas, in penetralibus aulae suæ dignanter inquirat. quæ ne aliqua forsitan fidei æmulorum fraude vitientur, licet in ecclesiæ tuæ possint scriniis inueniri, tamen exemplaria misimus, quæ pietati ipsius * præparabis offerre.

Nota namque & omnibus illic potestatibus celebrata, quæ sanctæ memoriæ prædecessor meus Leo ad consultationem augustæ recordationis Leonis scripserit, & quam veneranter accepta sint, recognoscant: appareat sic (vt confidimus) eius imitator fidei, cuius, propitiante Deo, dignior est successor imperii: sibi que scriptum æstimet, quidquid ante se principibus pia est traditum lectione. Illa est namque perennitas, regni que per seriem pro-

* al. iure est seg.

* al. subripitur,

* al. properabis

paganda posteritas, sic in successore reperitur, quod a prædecessore descendit.

Oecumenica Concilia qua occasione cogenda.

Hortor ergo, frater carissime, ut modis omnibus faciendæ Synodi peruerforum conatibus resistatur; quæ non alias semper indicta est, nisi cum aliquid in prauis sensibus nouum, aut in assertionem dogmatum emerit ambiguum: ut in commune tractantibus, si quæ esset obscuritas, sacerdotalis deliberationis illuminaret auctoritas; sicut primum Arii, ac deinde Nestorii, postremum Dioscori atque Eutychetis fieri coegit impietas. Et (quod misericordia Christi Dei nostri saluatoris auertat) intemandum est, abominabile esse, contra sententias totius orbis Domini sacerdotum & principum vtriusque rectorum, damnatos reos restituere, reduci exules, relegatos in causâ nefariæ coniurationis absolui. Itaque (quod sæpe repetendum est) hæc omnia clementissimis auribus suppliciter intimato. Veniet procul dubio Deus in adiutorium vestrum, in cuius manu cor regis esse retinens constitutum potestatis suæ^{*} nesciat aliunde principium. Data^{al. ne- scit} quinto Idus Ianuarii.

NOTA.

^{*} *Epistola.*] Hæc est illa epistola ad Acacium scripta, quam pontifex patentem & nondum obsignatam cum præcedente epistola misit ad imperatorem illo fine & argumento, quo supra dixi.

*EPISTOLA VI.

SIMPLICII PAPÆ

AD ACACIVM.

Commendat Acacium, quod Timotheo Æluo nulla ecclesia Constantinopoli patuerit, hortaturque eundem ut imperatorem moneat, ne Calchedonensis Concilii statuta violari permittat.

Simplicius episcopus, Acacio episcopo Constantinopolitano.

CVM filii nostri illustris vir Latinus patricius, & spectabilis Madusius pro legatione publica mitterentur, negligere non potuimus, quod omni intentione curamus. Proxime namque cum presbyterorum & monacho-